

Х. Гена. /Се спира и безъ да поздрави пита/ Видѣхте ли ги?

I старицъ. Чакай де, чакай! Тукъ има радостъ за тебе.

Х. Гена. /Гледа го въ недоумѣние/ А бе кажи ми по-скоро!

I старецъ. /Подава ѝ жълтицитѣ/ На тѣзи 5 жълтици сж за тебе.

-- /Взела паритѣ не ги погледва/ Какви сж тѣзи пари?

-- Баба хакж. Мечкаря ти ги оставя. Такъвъ билъ тѣхния закон

-- Отъ него! /Хвърля ги на земята като чумави/ А бе кждъ отидоха? Охъ, боже, ше подлудѣя.

... /Къмъ събралитѣ се около нея дѣчурлига./ На кждъ замни наха?

Едно момче. /Като сочи/ Е-хе-хе!... тамъ; поежа Балкана.

Х. Гена. Скоро ли?

Друго момче. Минали сж прѣлѣза веки.

II старецъ. Кой знай въ коя пжтека сж кривнали.

Х. Гена. Ама какъ! нали скоро....

II старецъ. Какво скоро!

Х. Гена. /Застанала като смаяна, гледа, гледа и като не вижда нищо къмъ Балкана - изревава и се грѣшва на трѣвата задушена отъ сълзи.

